

## EN HUND.

Af Leifur Håkansson.

På trappstegen låg en liten svart, tjock hund utsträckt och tryckte sova.

Men hörde han någon komma, öppnades det ena ögat mörkmodigt och en forskande blick fästes på den anslutande. Var det någon bekant släkt ägar åter snabbt, och en suck höjdes ur det lilla bröstet, hvar på ljudliga snarkningar ådagalade hundens bemödanden att oskulens djupa, drömlösa sömn. Inubla den besökande att han so! Då den kommande var stigen över tröskeln höjde hunden hufvudet och såg uppåt och nedåt vägen för att försvissa sig om att han kunde få hvila ostörd en stund.

Som ingen syntes till gäspade han belåtet, sträckt först ut sig på sida, för att komma på den breda ryggen.

Nu hade han sin älsklingställning och snart ljudlo försvann timmerstockar från platsen där han låg.

Då kunden gjordt sina uppköp inne i butiken gick ut igen, kastade han af gammal vana en vänlig blick på honom och nickade beskyddande. "Sof du vovven, det kan du väl behöva!"

Alla kända Jack, bagarens lif och hushund som följer familjens medlemmar öfverallt, går i vägen öfverallt, och blir smekt och älskad af alla, både gamla och unga; mist kanske de senare.

"Tjockis", kallas han för sin prostiska fetma och "Guldöga" för han beta för sina vackra bruna ögon skul.

Han är sex år den känner sig gammal på grund af den tilltagande hetten och korpuslensen i förening.

Sommarens värme trycktes vara till, blott för att plåga mig stakare, tänker han, och prisar vintern då han får ligga på sängen så långt in på dagen han vill.

Med nosen mellan tassarna följer han med spelande ögon husfolkets alla göromål och öfvervakar att allt går rätt och förstådligt till. Kommer Märten, den svarthvita kattungen, upploppande, kastar han sig på sida och tillåter katten sträcka ut sig bakom hans varma rygg. Han kastar en nedlåtande blick på sängkamraten och låtsas som om katten ej ens fanns till. I sitt stilla sinne tycker han dock att det var skönt att få en ryggvärmare, hvaran han ej bryr sig om att som vanligt jaga den kamraten. Så ligger han, dånande till ibland, då en dörr slås upp och en glad flickröst ropar: "Hvar är Jack? Vi ska ut och åka kälke." Som en blick är han på benen och börjar tjupa alldes övrigt för att få hjälp att komma ned af sängen. Hoppar själv vägar han ej, alltsen en dag härifrån då han skulle ned och tog satts men hamnade på rygg mellan ett par fotkuddar där han blifvande oförmoden att komma på benen och ömkligt gläfsande på bistånd från sin ofrögliga belägenhet.

Sedan dess får alltid någon lyfta honom både upp och ned af sängen.

Det tycker han ej är alls för mycket, för det arbete han inbillar sig göra om somrarna med att ligga på stenen utanför dörren och låta barn och gamla snubbla öfver sig.

Nu kom Gertrud till hans hjälp och fatade honom i frambenen för att hissa honom. Men det tyckte han ej om utan nafsade henne i fingrarna till dess hon lade hela armen om honom och på så sätt lät honom glida ned på golvet. Då tackade han med några lindrigt höga luftsprång och följde efter sin väninna ut på vägen. Där blef han lyft på släden och dragen till kyrkbacken. Med hunden i sitt knä och brodern stående på medar bakom henne styrde Gertrud med säker hand sin kälke utför den branta isklädda liden. Det gick i susande fart och Jack slöt ögonen förskräckt men tillika förtjust öfver den snabba farten. Då kälken hunnit ned till backens slut stego flickan och gossen af men hunden stak kvar för att blifva dragen uppför tillbaka.

— Du borde skämmas, stora vovven var så lat, sade Gertrud och hotade honom med pekfinger.

Genast hoppade han af och lunkade sedan tilligt uppför liden halande och frysande.

Vintern svann och sommaren nalkades med värme och ljus.

Då fick yngsta sonen Gunnar en dag en liten trävagn af sin fader.

Nu skulle Jack blifva häst.

Han infångades efter en vild jakt och spändes med mycken svårighet för vagnen hvar på hans lände i staketet, under det hans lilla plågoande var inne hos mamma och bad om socker till att muta honom med.

Modern stod vid spisen då Gunnar kom in och bad om en enda liten bit socker till Jack.

— Tag dig i skålen, men bara en, sade mamma utan att se upp från sin gryta.

Och Gunnar tog bara en — grabbnäve hvar på hans skyndade ut.

Under tiden hade hunden—håsten slitet sig och sprang stolt ned till gräset med vagnen dinglande efter sig.

— Jack, ropade gossen och då hunden vände hufvudet visade han honom en sockerbit.

Vissligen hade Jack beslutat att dyrt försvara sin återvunna frihet, men åsynen af sockret bestämde honom att åter gifva sig i sin fiendes våld.

Han fick mycket riktigt en bit men sedan stod han stilla och kunde ej formås att röra sig ur fläcken.

Då lade Gunnar ut alla sina sockerbitar med några stegs mellanrum. Och Jack drog försiktigt från den första biten till den sista, men så var det också stopp.

När gossen såg att det ingen körning kunde blifva af återgaf han sin fänge friheten med ett: "Du är så elak så, du förstår inte att leka." Men Jack skuttade glad in i trädgården och fram till grottan där hela familjen satt samlad kring kaffebordet.

Sedan han fått sin vanliga kopp kaffe, men ville hafva mer, affardades han med en stor pepparkaka. Då han icke vågade låta den ligga, men alls icke ville äta upp den, tog han den i mun och smög sig bort på sandgången.

Där rotade han öfver pepparkakan med sand och jord, hvar på gick tillbaka till grottan med hela näsan brun af sand och smuts.

— Har du ätit upp din kaka nu? frågade hufvaden och blickade strängt på honom.

— Oav, Oav, ljög Jack utan att blinka. Då fick han ett tefat kaffe till som belöning för sin bragd.

Och med ett belåtet drag öfver sitt lilla hundansikte sörlade han i sig kaffet, förtjust öfver sin lyckade list.

"DU SKALL HEDRA DITT FADER- OCH MODERLAND!"

I ett nyligen hållet föredrag utgick prof. R. Kjellén från fjärde budet och påvisade huru detta med full rätt kunde läsas så: Du skall hedra ditt fader- och moderland på det att det må gå ditt folk väl och det må länge leva på jorden.

"Fosterlandskärleken har," yttrade talaren, "sin grund i kärleken till hemmet och hembygden. Den är en väfnad af hemlighetsfulla trådar, med hvilka människan bindes vid de olika hem hem haft under sitt lif, ja, äfven vid anhörigas och vänners hem. Men det är icke blott dessa hemkänslans röda trådar, som så fasta os vid vårt land, äfven svarta trådar knyts också därvid icke mindre starkt. Hvem har icke bådadt ned en eller annan af sina närmaste i jorden, och hvem kan vara likgiltig för den torva, hvarunder någon af hans kära hvilat. Och tänka vi på att i årtusenden släkt efter släkt af svenska män och kvinnor stigit ned i den svenska jorden — blifvit svensk jord, så inse vi först rätt, hvilket innerligt samband som finnes mellan folket och fosterjorden.

Också utöfvar landet, dess klimat och natur ett oafsläkt inflytande på det folk, som bebod det. Skulle hela vårt folk flyttas bort till en främmande jord, så skulle det efter ett eller två släktled vara ett annat folk till hela sitt skaplyne. Huru frigjort från fördennar och yttre inflytelser en människa än må tro sig vara, så tänker hon dock i stort sett mycket lika med sin omgifning, är beroende af dess tänkesätt och seder. Det märker den bäst, som kommit ut i främmande land, där människorna tala ett annat språk, se alla lifvets företeelser på annat sätt än han, liksom genom olika färgade glasögon. Han får erfara, att det är icke godt för människan att vara allena, ty så ensam är ingen i sitt hemland, saknade han än både anhöriga och vänner, som den landsflyktige. Vi

börja vara tacksamma för det stöd vi sålunda ha i vårt hemland.

Och tänka vi på hvad de gång- och lätande hedra vårt fader- och moderland, så skall helt visat en lyckigare framtid uppgå för gamla Sverige, då skola i dess dagar och på dess vida slätter uppväxa tusen sinom tusen nya lyckliga hem."

ETT VACKERT BETYG.

Guvernör John A. Johnson i Minnesota får ett vackert omnämnande i tidskriften "World's Work". Det heter sålunda:

"Om ni bo i Minnesota, kända ni redan guvernör John A. Johnson. Om ni bo på något annat ställe och ni resa till St. Paul för att se dess storartade nya kapitolium, kunna ni gå in på guvernörens kontor och göra hans bekantskap, om ni så vilja. Den länge, enkle, välvillige, verksam mannen med till synes obegränsad tid att taga sig ledigt och med fallenhet för att göra bekantskap, kommer att tala med er så fritt som om ni hade känt honom, medan han var redaktör vid en landsortstidning eller ännu tidigare, då han ännu var i sina stråfmannas pojkar ute på farmen. Guvernör Johnson är en demokrat, som valdes år 1904, då Roosevelt öfverföde staten med en pluralitet af mer än 146,000 röster; och han blef återvald förra året genom mer än 60,000, då alla andra statsmedlemmar, som valdes, voro republikaner."

Han har vunnit sin framgång — så skall som folk berättar — på grund af den jämmerliga röra hans politiska motståndare gjorde af administrationen af de offentliga angelägenheterna i Minnesota. Andra skola säga, att han har skandinaverna att tacka för sin politiska styrka, ty hans fader var en skandinavisk immigrant. Allt detta är sant — till en viss grad. Men sannare är att han har sig själf att tacka för sin framgång, han har därför att tacka sin personlighet, sitt rena, allvarliga och fruktfulla sätt att leda kampanjen, att leda, offentliga affärer, folket kända, att han är deras guvernör, inte ett partis guvernör, inte heller en guvernör för särskilda intressen eller för en klick. Han är en politisk framgångsman, emedan han är, i en mening, icke alls en politiker — icke en professionell sådan i sätt eller handling — utan en rättfram, enkel, kraftig, välvillig, direkt representant af den riktigt hederliga mannen i gemen — ett nytt bevis på att mannen numera har bra mycket större betydelse i det offentligt lifvet än partiet."

Det är ju ett synnerligen vackert betyg vår landsman får, och svenskarne i Minnesota ha allt skäl för att vara stolta öfver sin guvernör. Såsom sin stats främste ämbetsman drager han en viss uppmärksamhet på den nation han stannar från, samtidigt som han själf blir uppmärksammas. Han är ju dock en son af en Sveriges son.

Pastorn: — Anders, Anders, ska du så låta din son så?

Anders: — De' ä' inte min son, de' ä' mi' systerson, som ä' hos mej för att roga så' när'a där.

Gamla sederegler.

"Var kväll och morgon nätt och fin: Spar öfverord och butter min, Se glad ut, fastän där är tung, Var uti sinnet evigt ung, Gif råd, men trät dig ej till rätt, Var mån om hällning och om sätt, servera gerna som till föst, Allt hvad du gör, gör alltid bäst, Låt kärlek sömma lifvets våd, Det är det första, sista råd."

En omväxlande skriftelese.

Slaktarmästare Jönsson fick nyligen följande bref från sin vän kreaturshandlare Hejman:

"Käre vän! Nu i korftiden behöver jag mina tarmar själf, men mitt kött och blod står till ditt förfogande. Jag ska hälsa från min hustru och barnen. Kalfvorna äro ännu ute, men jag får ta' i dem och slakta dem med första. Jag tänker på dig hvar gång jag ser stora svinet och hälsa Hansson, att han får sitt fett i morgon. Jag tog hjärta och lever från Andersson och sänder det samtidigt. P. S. Du kommer väl och hälsar på i mitt hem? Hejman, hemsaktare."

gripa verket an, om vi framför allt lära oss, att i allt vårt görande och lätande hedra vårt fader- och moderland, så skall helt visat en lyckigare framtid uppgå för gamla Sverige, då skola i dess dagar och på dess vida slätter uppväxa tusen sinom tusen nya lyckliga hem."

ETT VACKERT BETYG.

Guvernör John A. Johnson i Minnesota får ett vackert omnämnande i tidskriften "World's Work". Det heter sålunda:

"Om ni bo i Minnesota, kända ni redan guvernör John A. Johnson. Om ni bo på något annat ställe och ni resa till St. Paul för att se dess storartade nya kapitolium, kunna ni gå in på guvernörens kontor och göra hans bekantskap, om ni så vilja. Den länge, enkle, välvillige, verksam mannen med till synes obegränsad tid att taga sig ledigt och med fallenhet för att göra bekantskap, kommer att tala med er så fritt som om ni hade känt honom, medan han var redaktör vid en landsortstidning eller ännu tidigare, då han ännu var i sina stråfmannas pojkar ute på farmen. Guvernör Johnson är en demokrat, som valdes år 1904, då Roosevelt öfverföde staten med en pluralitet af mer än 146,000 röster; och han blef återvald förra året genom mer än 60,000, då alla andra statsmedlemmar, som valdes, voro republikaner."

Han har vunnit sin framgång — så skall som folk berättar — på grund af den jämmerliga röra hans politiska motståndare gjorde af administrationen af de offentliga angelägenheterna i Minnesota. Andra skola säga, att han har skandinaverna att tacka för sin politiska styrka, ty hans fader var en skandinavisk immigrant. Allt detta är sant — till en viss grad. Men sannare är att han har sig själf att tacka för sin framgång, han har därför att tacka sin personlighet, sitt rena, allvarliga och fruktfulla sätt att leda kampanjen, att leda, offentliga affärer, folket kända, att han är deras guvernör, inte ett partis guvernör, inte heller en guvernör för särskilda intressen eller för en klick. Han är en politisk framgångsman, emedan han är, i en mening, icke alls en politiker — icke en professionell sådan i sätt eller handling — utan en rättfram, enkel, kraftig, välvillig, direkt representant af den riktigt hederliga mannen i gemen — ett nytt bevis på att mannen numera har bra mycket större betydelse i det offentligt lifvet än partiet."

Det är ju ett synnerligen vackert betyg vår landsman får, och svenskarne i Minnesota ha allt skäl för att vara stolta öfver sin guvernör. Såsom sin stats främste ämbetsman drager han en viss uppmärksamhet på den nation han stannar från, samtidigt som han själf blir uppmärksammas. Han är ju dock en son af en Sveriges son.

Pastorn: — Anders, Anders, ska du så låta din son så?

Anders: — De' ä' inte min son, de' ä' mi' systerson, som ä' hos mej för att roga så' när'a där.

Gamla sederegler.

"Var kväll och morgon nätt och fin: Spar öfverord och butter min, Se glad ut, fastän där är tung, Var uti sinnet evigt ung, Gif råd, men trät dig ej till rätt, Var mån om hällning och om sätt, servera gerna som till föst, Allt hvad du gör, gör alltid bäst, Låt kärlek sömma lifvets våd, Det är det första, sista råd."

En omväxlande skriftelese.

Slaktarmästare Jönsson fick nyligen följande bref från sin vän kreaturshandlare Hejman:

"Käre vän! Nu i korftiden behöver jag mina tarmar själf, men mitt kött och blod står till ditt förfogande. Jag ska hälsa från min hustru och barnen. Kalfvorna äro ännu ute, men jag får ta' i dem och slakta dem med första. Jag tänker på dig hvar gång jag ser stora svinet och hälsa Hansson, att han får sitt fett i morgon. Jag tog hjärta och lever från Andersson och sänder det samtidigt. P. S. Du kommer väl och hälsar på i mitt hem? Hejman, hemsaktare."

## Nyl fra Norge.

Grddr. Ole O. Høegsøe. Modus' ardeite Rand, er af gæet ved Teden i en Alder af 97 Åar.

De store Holmenfoller. Skiløb finder i År Sted den 2. Mars — naturligvis under Forudbetaling af Skier.

Jen paa Nisjen ligger nu landstift lige tildeggengangen. Nordenfor og Inderfor Skjøit fraver Nisjen flæst, og vedover det lille Bæit med den nuværende Stude, har man 38 om nogle Dage.

Ullensaker Herreds. I store har besluttet at indgaa til Amtet med Andragende om Overrettelte af en jødt Amtsstole. Herredets gamle Elanilag har bevilget 10,000 Kroner til Skolen, og Fru Marie Sundby har tilbudt fri Tømt til Skolen og Skolefjæfthave i Nærvægen af Næsting Station.

Kong Daafon og Kristiania Universitet. Ved en Midtag paa Bygde Ningsgaard foretog indtatte Kongen under en længere Samtale med Universitetets Rector, at han agtede at opretholde til Universitetet tidligere af den fgl. Givilliste bevilgede Donationer, nemlig de fgl. Stipendier og den hidtil udelte Gudmedalje for Vedoverfæ af Universitetets Præsident.

Ildvandringer. Ider til at fülle gæst har i mange Dittirter, Njord. Bl., Sogn, fortæller, at der skal være et større Antal Ildgutter i 16-18 Marsdørene som agter at rejse til Amerika i Mars. Fra Strøm, Skoppen og Preim kommer ligeledes et større Antal til at indvandre. Flere Norfameritaner, der er hjemme paa Julebejg, drager mange med sig, naar de rejser over igjen. Det er den gamle Skiftor.

En fng Ildbrand. Ider forleden Morgen i Fredrikstad, hvorved Agent Thorildsen, en Søn af Høfkon, nær var indbrændt med hele sin Familie. Rigen var gaaet ud i Væen for at fjele Welf og havde laast Njerdøren. Jæms opfyldt Iden, antagelig fra Skomjeren, og Familien vaagne sig, da alt stod i Iys Rue, men funde de ikke komme ud, da Døren var laast. Rednings som Jøft til og fjt bugget ihytter Døren, saa at alle reddedes. Alt Jndbo og Klæder brændte op.

Sciend's Affiemølle. Ider den 21. Januar udbredt der Ild i 5. Etage i Sciend's Affiemølle store Gaard, som ompander et helt Aarstal. Iden antoges opfyldt enten derved, at et Løger er gaaet varm eller ved Skorfjæfning. Iden krebte sig med rievende fart i den store Vægning, som er fuld af Korn og Mel. En Ildslang var Langstol Brug, Rittellens Silbert og Grub blev afbrødt. Ved ihærdige Slufningsantagereffiler lyffedes det at rebde den nordre Idel af Sciend's Affiemølle Vægning, hvor Skotterne er. Vægningen opfyldt 1891 — 92 og var tilligemed Bæredøholdningen afbrødt for 675,000 Kroner. Iden antoges nærmest at være opfyldt ved Skorfjæfning.

Trifjordens Regulering. Komiteen for Trifjordens Regulering har overdraget Skottrafiker Mønstel Arbeidet, som i disse Dage er paabegyndt med en Ildfyre paa 30 Mand. Om Iffe lang Tid skal den gæse til 100 Mand. Til en Begyndelse fraves der omfattede Gangdambygninger. Paa Rottet bet der opfyldt et ganffe betydeligt Rottetindlag paa 40 Skotter Kraft, som skal fteffe Trifjæf og Rys.

Arbeidet skal hovedsagelig bestaa i Udbygning af et dybere Ryb der, Trifjorden munder ud i Eiferfosen, som fiden blir regulered ved en Jærmestetod. Hered opnaaes, at man kan holde en Del af Mønstelbet tillige i den vandfæfste Næst, som indfyldt det opmagafnerede Sand og i Tilfæfde nyttiggjøre sig et Del af Trifjorden normale Vandfæf.

Reguleringen vil fteffe Drammensvædret betydelig Tilfæf i den vandfæfste Tid af Året, — antagelig 10-15 Rubifmet. Gele Reguleringen kommer til at fteffe omkring 100,000 Kroner. Arbeidet skal være færdigt om 4 Maaned.

Sultefodring. Vedrindgen hos en Gaardbruger i Riedalen, som var anmeldt af sine Raboter for Sultefodring, er nu underfjet af Amtsdorlagen. Dørene — 5 Rjæ, 3 Rjæ, 1 Rjæ og 1 Rjæ — befyndtes at være i det Gæd conffjæret; de var fulde af Ilys, som bufiet og fng ud og ofmagret. Der vil nu blive truffet Foranstaltninger til at Dørene faar en bedre Behandling.

Rapt. Noold Amund. I en holdt fjt fjerde Foredrag om "Gjæ"-Ekspeiditionen den 24. Januar i Kristiania. I de fjerde Dage af Februar begyndte Amundfien fja Foredragstælle til europæiffe Rjæ. Han ftefde helde Foredrag i Geografifk Selskab og derpaa for Studenterne. Derfra gaar Reilen bl. a. til London, Amsterdam, Væfjel, Paris, Berlin og Budapest. Af de For Tilfnd Fotografier, Ekspeiditionen medbragte, er udelagt ca. 200 til at illustrere Foredragene med Rysbilleder.

Rigt Tilfæfje. Den 21. Januar meddeles fra Kristiania: fnd: fphnet anlaar Tilfæfjæfng fien fædtag til 8,329 Maal paa 107 Væde eller gjennemfittlig 76 Maal pr. Væde. Dette var en Ræford i Væns Hiftorie. Efter en Gjennemfittspris af 13 Kroner Maalt blev det en Værdi af 108,000 Kroner, omtrent 1,000 Kroner pr. Væde. Nat til igaar ftef man denne Ræford med 9,000 Maal paa omkring 100 Væde. Gert er iffe medregnet en Del Dampffibe, som gft til Kælfjæf. Gjennemfittslangten pr. Væde var 93 Maal. Rfien er nu 10 Kroner. Jnat har et Sæd Væde været ude og fæet optil 180 Maal. Rfiet har nu bedre fjt fæfdes, at de fteffe faar god Fortfæfje.

En moderne Laite. b a d. Den 19. Januar blev paa Burmeiffier & Wæns Ræft i Rjæbenhavn en moderne Løftedamper fæet paa Vandet. Den er bygget for Regning af Konful Chr. Th. Væe i Rændal, har en Længde af 270 Fod og løfter 2,700 Tons. Den er udruffet med 8 Væfster til Rødding og Rødding og fittæfæfelig mange Dampffibe, fæa Damperen hurtig kan udløfjes. Den har 2 Rjæbler og Trifpæfspanionsmafne, som giber den en fart af over 9 Anob. Damperen er bygget til norffe Verfats hieffte Klæffe og er en af de mest moderne Løftedæde. Ved Aflebhningen var Konful Væe tilfæfde, hans Datter dæfte Damperen, som fjt Rænet "Daafon". Samtidig vil der blive lagt Rjæfen til et Skiffæfjæf, som fteffes for fæfme Ræde.

En moderne Laite. b a d. Den 19. Januar blev paa Burmeiffier & Wæns Ræft i Rjæbenhavn en moderne Løftedamper fæet paa Vandet. Den er bygget for Regning af Konful Chr. Th. Væe i Rændal, har en Længde af 270 Fod og løfter 2,700 Tons. Den er udruffet med 8 Væfster til Rødding og Rødding og fittæfæfelig mange Dampffibe, fæa Damperen hurtig kan udløfjes. Den har 2 Rjæbler og Trifpæfspanionsmafne, som giber den en fart af over 9 Anob. Damperen er bygget til norffe Verfats hieffte Klæffe og er en af de mest moderne Løftedæde. Ved Aflebhningen var Konful Væe tilfæfde, hans Datter dæfte Damperen, som fjt Rænet "Daafon". Samtidig vil der blive lagt Rjæfen til et Skiffæfjæf, som fteffes for fæfme Ræde.

En moderne Laite. b a d. Den 19. Januar blev paa Burmeiffier & Wæns Ræft i Rjæbenhavn en moderne Løftedamper fæet paa Vandet. Den er bygget for Regning af Konful Chr. Th. Væe i Rændal, har en Længde af 270 Fod og løfter 2,700 Tons. Den er udruffet med 8 Væfster til Rødding og Rødding og fittæfæfelig mange Dampffibe, fæa Damperen hurtig kan udløfjes. Den har 2 Rjæbler og Trifpæfspanionsmafne, som giber den en fart af over 9 Anob. Damperen er bygget til norffe Verfats hieffte Klæffe og er en af de mest moderne Løftedæde. Ved Aflebhningen var Konful Væe tilfæfde, hans Datter dæfte Damperen, som fjt Rænet "Daafon". Samtidig vil der blive lagt Rjæfen til et Skiffæfjæf, som fteffes for fæfme Ræde.

En moderne Laite. b a d. Den 19. Januar blev paa Burmeiffier & Wæns Ræft i Rjæbenhavn en moderne Løftedamper fæet paa Vandet. Den er bygget for Regning af Konful Chr. Th. Væe i Rændal, har en Længde af 270 Fod og løfter 2,700 Tons. Den er udruffet med 8 Væfster til Rødding og Rødding og fittæfæfelig mange Dampffibe, fæa Damperen hurtig kan udløfjes. Den har 2 Rjæbler og Trifpæfspanionsmafne, som giber den en fart af over 9 Anob. Damperen er bygget til norffe Verfats hieffte Klæffe og er en af de mest moderne Løftedæde. Ved Aflebhningen var Konful Væe tilfæfde, hans Datter dæfte Damperen, som fjt Rænet "Daafon". Samtidig vil der blive lagt Rjæfen til et Skiffæfjæf, som fteffes for fæfme Ræde.

En moderne Laite. b a d. Den 19. Januar blev paa Burmeiffier & Wæns Ræft i Rjæbenhavn en moderne Løftedamper fæet paa Vandet. Den er bygget for Regning af Konful Chr. Th. Væe i Rændal, har en Længde af 270 Fod og løfter 2,700 Tons. Den er udruffet med 8 Væfster til Rødding og Rødding og fittæfæfelig mange Dampffibe, fæa Damperen hurtig kan udløfjes. Den har 2 Rjæbler og Trifpæfspanionsmafne, som giber den en fart af over 9 Anob. Damperen er bygget til norffe Verfats hieffte Klæffe og er en af de mest moderne Løftedæde. Ved Aflebhningen var Konful Væe tilfæfde, hans Datter dæfte Damperen, som fjt Rænet "Daafon". Samtidig vil der blive lagt Rjæfen til et Skiffæfjæf, som fteffes for fæfme Ræde.

En moderne Laite. b a d. Den 19. Januar blev paa Burmeiffier & Wæns Ræft i Rjæbenhavn en moderne Løftedamper fæet paa Vandet. Den er bygget for Regning af Konful Chr. Th. Væe i Rændal, har en Længde af 270 Fod og løfter 2,700 Tons. Den er udruffet med 8 Væfster til Rødding og Rødding og fittæfæfelig mange Dampffibe, fæa Damperen hurtig kan udløfjes. Den har 2 Rjæbler og Trifpæfspanionsmafne, som giber den en fart af over 9 Anob. Damperen er bygget til norffe Verfats hieffte Klæffe og er en af de mest moderne Løftedæde. Ved Aflebhningen var Konful Væe tilfæfde, hans Datter dæfte Damperen, som fjt Rænet "Daafon". Samtidig vil der blive lagt Rjæfen til et Skiffæfjæf, som fteffes for fæfme Ræde.

En moderne Laite. b a d. Den 19. Januar blev paa Burmeiffier & Wæns Ræft i Rjæbenhavn en moderne Løftedamper fæet paa Vandet. Den er bygget for Regning af Konful Chr. Th. Væe i Rændal, har en Længde af 270 Fod og løfter 2,700 Tons. Den er udruffet med 8 Væfster til Rødding og Rødding og fittæfæfelig mange Dampffibe, fæa Damperen hurtig kan udløfjes. Den har 2 Rjæbler og Trifpæfspanionsmafne, som giber den en fart af over 9 Anob. Damperen er bygget til norffe Verfats hieffte Klæffe og er en af de mest moderne Løftedæde. Ved Aflebhningen var Konful Væe tilfæfde, hans Datter dæfte Damperen, som fjt Rænet "Daafon". Samtidig vil der blive lagt Rjæfen til et Skiffæfjæf, som fteffes for fæfme Ræde.

En moderne Laite. b a d. Den 19. Januar blev paa Burmeiffier & Wæns Ræft i Rjæbenhavn en moderne Løftedamper fæet paa Vandet. Den er bygget for Regning af Konful Chr. Th. Væe i Rændal, har en Længde af 270 Fod og løfter 2,700 Tons. Den er udruffet med 8 Væfster til Rødding og Rødding og fittæfæfelig mange Dampffibe, fæa Damperen hurtig kan udløfjes. Den har 2 Rjæbler og Trifpæfspanionsmafne, som giber den en fart af over 9 Anob. Damperen er bygget til norffe Verfats hieffte Klæffe og er en af de mest moderne Løftedæde. Ved Aflebhningen var Konful Væe tilfæfde, hans Datter dæfte Damperen, som fjt Rænet "Daafon". Samtidig vil der blive lagt Rjæfen til et Skiffæfjæf, som fteffes for fæfme Ræde.

En moderne Laite. b a d. Den 19. Januar blev paa Burmeiffier & Wæns Ræft i Rjæbenhavn en moderne Løftedamper fæet paa Vandet. Den er bygget for Regning af Konful Chr. Th. Væe i Rændal, har en Længde af 270 Fod og løfter 2,700 Tons. Den er udruffet med 8 Væfster til Rødding og Rødding og fittæfæfelig mange Dampffibe, fæa Damperen hurtig kan udløfjes. Den har 2 Rjæbler og Trifpæfspanionsmafne, som giber den en fart af over 9 Anob. Damperen er bygget til norffe Verfats hieffte Klæffe og er en af de mest moderne Løftedæde. Ved Aflebhningen var Konful Væe tilfæfde, hans Datter dæfte Damperen, som fjt Rænet "Daafon". Samtidig vil der blive lagt Rjæfen til et Skiffæfjæf, som fteffes for fæfme Ræde.

En moderne Laite. b a d. Den 19. Januar blev paa Burmeiffier & Wæns Ræft i Rjæbenhavn en moderne Løftedamper fæet paa Vandet. Den er bygget for Regning af Konful Chr. Th. Væe i Rændal, har en Længde af 270 Fod og løfter 2,700 Tons. Den er udruffet med 8 Væfster til Rødding og Rødding og fittæfæfelig mange Dampffibe, fæa Damperen hurtig kan udløfjes. Den har 2 Rjæbler og Trifpæfspanionsmafne, som giber den en fart af over 9 Anob. Damperen er bygget til norffe Verfats hieffte Klæffe og er en af de mest moderne Løftedæde. Ved Aflebhningen var Konful Væe tilfæfde, hans Datter dæfte Damperen, som fjt Rænet "Daafon". Samtidig vil der blive lagt Rjæfen til et Skiffæfjæf, som fteffes for fæfme Ræde.

En moderne